ſeeri on, siis ſurnu ſelle maja õnne ühes ära. On aga tuul vastu või risti, jääb kõik(se) vana viiſi.

13. Kui keegi ſurnud kartis, pidi ta kolm korda ilma kellegi nägemata ſurnud pahemast jalast katſuma. Kui ſeda teha ei ſaanud, ſiis pidi ta kirstust ſast kolm korda katſuma, kui ſurnu kodust minem lähab.

Mõistatuſed.

1. Maa ehib, meri lehib, ilus, kena neitſit lähab täna mehele. Päike tõuſeb.

2. Kuningal ei olnud, peremehel ei olnud, la ſulaſe juure ſaatſ ſai. Jeſuſe ristimine.

3. Surnu elas, kirſt elas, maa liikus, maa kõikus, kõik matjad rabiſeſid. Joonas.

4. Ilma iſata, ilma emata, katmata tul kaeted läks. Aadam.

5. Kellel on kõige ſuurem riſt? Tuuliv

6. Misſuguſed tallad on kõige kõvemad kuluma? Jala tallad.

7. Kukk laulis, kõik maailm kuulis. Noa laevas.

8. Mina ſöön, minu all ſüüas, minu pääl ſüüas, minu ſüüas. — Naene ſõi pihlaka marju, hobune tema all ſõi rohtu, linnud pihlaka otſas ſõivad marju ja laps imeb rinna otſas.

9. Külamees tuli taluſſe ja küſis poiſi käeſt: „Mis ſa teed ſääl?" Pois: „Mina vaatan, et üks tõuſeb ja teine vajub." Külamees: „Kus iſa on?" Pois: „Iſa läks metſa linde tapma, mis ta kätte ſaab, ſeda viskab ta maha, mis ta kätte ei ſaa, ſeda toob ta kodu." Külamees: „Kus ema on?" Pois: „Ema näitab metſa tuulele perſet." Külamees: „Kus õde on?" Pois: „Õde nutab mineva aastaſt rõõmu."

Seletus: Ernid keeſivad pajas, üks tõuſis ja teine vajus. Iſa oli metſa läinud vana kaſuka ſeeſt täie tapma, mis ta ära tappis, ſelle viskas ta maha ja mida ta kätte ei ſaanud, ſeda tõi ta muidugi tagaſi kodu. Ema oli metſas lina katkumas. Õel oli laps ſündinud.

Kaks viimaſt ei ole küll juſt mitte mõistatuſed, aga ſiiski kirjutaſin nad üles.